

РЕШЕНИЕ

№ 1455

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6404** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по Искова молба вх.№ 25135/05.07.23г/депозирана на 04.07.23г/ на „ДЖИ-СТАР ЛОДЖИСТИК“ ЕООД- Х. с представляващ Т.А. и с проц.представител адв. Р. против А., с предявен Иск по чл.1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение: 1/ 830лв адв.хонорар за проц.представителство по нахд № 14128/19г на СРС; 2/ 830лв адв.хонорар за проц.представителство по канхд № 1373/19г на АССГ; 3/ законната лихва върху главница от 1660лв, считано от 11.06.19г/датата на окончателната отмяна на НП/- 04.07.23г/датата на ИМ/.

В ИМ се твърди, че НП № 103/0023-4356/23.07.18г на А. е отменено окончателно с Решение на АССГ от 11.06.19г, като съгл. практиката на ВАС- платените адв.възнаграждения в производствата по обжалване на НП се претендират по реда на чл.1 от ЗОДОВ. Претендират се и разноски за настоящото производство по ЗОДОВ/д.такса и 346.20лв за проц.представителство/. В уточняваща ИМ се сочи, че Искът се предявява по местоувреда/в [населено място], доколкото там е съставено НП, там са водени делата срещу НП и респ. там е заплащан адв.хонорар/. В съд.заседание адв. П. поддържа Иска и счита същия за доказан.

Ответната страна- А., чрез процесуалният си представител ю.к. Б./в съдебно заседание, в Отговор по Иска и в Писмени бележки/ - оспорва Иска като изцяло

неоснователен и недоказан/съдебните разноси не следва да се претендират по реда на ЗОДОВ/, респ. моли за частично уважаване на Иска и присъждане само на адв.хонорар от 830лв за проц.представителство пред СРС/доколкото не било доказано, че именно ищецът е заплатил адв.хонорар пред кас.инстанция/, претендира юрк.възнаграждение от 200лв за настоящото дело, оспорва като прекомерен адв.хонорар на ищеца по настоящото дело- ако е по-висок от 460лв или 400лв, прави се и възражение за местна неподсъдност на делото/отхвърлено е-л.50/.

Прокурорът от СГП счита, че Съдът следва да прецени дали доказателствата по настоящото дело доказват основателността на Иска/т.е. сторените разноси по обжалване на НП/ и респ. дали следва претендираните размери на адв.хонорари да се намалят.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На ищеца е издадено Наказателно постановление НП № 103/0023-4356/23.07.18г от ИД на А., отменено с Решение № 555075/06.12.18г по нахд № 14128/18г на СРС, потвърдено с Решение № 3956/11.06.19г по канхд № 1373/19г. Пред СРС и АССГ дружеството е представлявано от адв.К., въз основа на пълномощно за всички инстанции, представено с жалбата до СРС от 01.08.18г. Към него момент/2018г-2019г/, при обжалване на НП /във всички инстанции/, ЗАНН не предвижда присъждане на разноси. Това обяснява защо по нахд и канхд в този период страните обикновено не представят доказателства за сторените адв.разноси, а само пълномощните. С ИМ дружеството представя доказателства за сторените разноси пред СРС и АССГ: 1/ преводно нареждане от 29.10.18г за платени от дружеството на адв.дружество 830лв адв.хонорар за проц.представителство по нахд № 14128/18г /приключило на 06.12.18г, по жалба от 01.08.18г/, ведно със Споразумение между дружеството и адв.дружество от 29.10.18г за това проц.представителство; 2/ преводно нареждане от 13.02.19г за платени от дружеството на адв.дружество 830лв адв.хонорар за проц.представителство по канхд на АССГ /образувано по обжалване на Решението по нахд № 14128/18г на СРС/, приключило на 11.06.19г и образувано по кас.жалба от 10.01.19г, ведно със Споразумение именно между това дружество и адв.дружество от 13.02.19г за това проц.представителство; 3/ преводно нареждане от 22.11.19г за платени от дружеството на адв.дружество 346.10лв адв.хонорар за проц.представителство по настоящото дело по ЗОДОВ.

Съдът намира от правна страна следното:

В случая се претендират вреди в резултат на отменено с влязъл в сила съдебен акт като незаконосъобразно НП/касае период, в който ЗАНН все още не предвижда присъждане на разноси в съд.производства по оспорване на НП/. Ищец е адресатът на отмененото НП. Ответникът – А. /самостоятелното юридическо лице/ е надлежно посочен от ищеца.Искът е допустим.

Според чл. 203, ал. 1 от глава XI на АПК исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Нормата на чл. 1 от ЗОДОВ регламентира, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на

граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда, установен в АПК. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предполага кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда (претърпяна загуба или пропусната полза) от такъв административен акт или от незаконно действие или бездействие; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Липсата на който и да било от елементите на този фактически състав пречи на реализирането на отговорността на държавата по посочения ред.

По отношение на първата от изискуемите предпоставки, Съдът се позовава на задължителната тълкувателна практика, дадена с Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г., на ВКС и ВАС и Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. на ВАС. В тази връзка, процесното отменено като незаконосъобразно НП представлява властнически акт, издаден от административен орган, в рамките на неговата компетентност, който административен акт, макар да поражда наказателно-правни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Ето защо е доказана първата от визираните по-горе предпоставки - отменен като незаконосъобразен акт на държавен орган, издаден при упражняване на административна дейност.

При това положение Съдът дължи произнасяне по наличието или липсата на останалите материално-правни предпоставки за ангажиране на отговорността на А. за причинени вреди по реда на ЗОДОВ, като следва да се разгледа всяка една от исковите претенции, така както са заявени от ищеца /имуществени вреди и лихви/. Както бе отбелязано вече, и по делото на СРС, и по делото на АССГ няма приложени доказателства за договорен и респ. внесен адвокатски хонорар. Едва пред АССГ в рамките на настоящото дело са представени надлежни доказателства за сторените разноси по двете дела. Неоснователно е възражението на ответника, че Споразумението от 13.02.19г за адв.хонорар по канхд бил договорен и заплатен от друго дружество, а не от ищеца/от доказателствата е видно, че именно ищецът е договорил и платил адв.хонорар по канхд/. Според практиката на ВАС- Решение № 12101 от 11.10.2017 г. на ВАС по адм. д. № 8185/2016 г и Решение № 11589 от 3.10.2017 г. на ВАС по адм. д. № 24/2016 г, следва да е доказано от ищеца реалното заплащане на адвокатския хонорар. Съдът намира, че ищецът като носител на доказателствената тежест е доказал в рамките на настоящото дело, че реално е направил претендирания като вреди разход за адвокатски хонорар в рамките на производствата пред СРС и пред АССГ. Съдът намира, че представените едва с исковата молба доказателства за договорен и внесен адвокатски хонорар, въпреки непредставянето им пред СРС и респ. пред АССГ, все пак доказват реалното извършване на този разход. Не е спорно, че ищецът е бил представляван пред СРС/АССГ от адвокат по силата на представеното пред СРС пълномощно. Съдът следва да установи размера на вредите въз основа на събраните по делото доказателства. Ответникът не е правил възражение, че двата хонорара от по 830лв са прекомерни и следва да се редуцират като размер/възражението му е само, че хонорарът за канхд е бил платен от друго лице, а не от ищеца/. Съдът намира, че

прокурорът от една страна не е направил такова изрично възражение/за прекомерност на двата хонорара- само е посочил, че Съдът следва да ги прецени като размер/, а от друга страна- само ответникът/не и прокурорът/ би могъл да направи такова оспорване на Иска и да иска редуциране от Съда на вече платените адв.хонорари. Съдът намира за доказани претендираните вреди-по основание и размер, налице е втората кумулативна предпоставка.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата, е необходимо да бъде установен и доказан не само отменен незаконосъобразен акт, но и настъпили вреди, като пряк и непосредствен резултат от тази дейност/третата кумулативна предпоставка/.Съгласно Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълкувателно дело № 2/2016 г., на Върховният административен съд на Република България - ОСС от I и II колегия на ВАС, при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ. Действително, плащането на адвокатско възнаграждение е по силата на облигационно правоотношение между ищеца и адвоката, но наличието на пряка причинна връзка е безспорно, доколкото поводът за упълномощаването и извършения разход за процесуална защита е именно издаденото наказателно постановление. Както е посочено в тълкувателното решение, неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие. Според ВАС, безспорно потърсената адвокатска помощ и платеният адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единственото средство за защита на лицето, което твърди, че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган. Изплатеното адвокатско възнаграждение се явява вреда, тъй като е налице намаляване на имуществото на ищеца в резултат на незаконосъобразно издаденото наказателно постановление, а ангажираната адвокатска защита е израз на нормалната грижа на лицето за охраняване на собствените права и интереси.Следователно е налице отменен административен акт и причинени материални вреди, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение. Които вреди се явяват пряка и непосредствена последица от отмененото НП, съгл. ТР № 1/17г. на ВАС.

Искът за лихви по принцип е акцесорен на главния Иск, който пък е изцяло основателен. Претендира се обаче не лихва от датата на ИМ до окончателното изплащане на сумата/каквато се присъжда според съд.практика/, а лихва от датата на окончателната отмяна на НП до датата на ИМ. Съдът намира, че в така дефинирания от ищеца период искане за обезщетение на вреди не е правено от него, респ. те не са били изискуеми, респ. лихви върху тях не текат. Лихви следва да текат от датата на ИМ/когато за първи път се иска присъждане на обезщетение за вредите/.В такъв случай възражението на ответника относно 3-годишна давност на претендираната лихва/периодично плащане/, изобщо няма да се разглежда от Съда. Каквато лихва се следва в случая - не е претендирана от ищеца, а претендираната лихва от ищеца- не се следва.Искът за лихва от датата на окончателната отмяна на НП до датата на ИМ е неоснователен.

С оглед изложеното следва да се уважи Иска за имуществени вреди в размер общо на 1660лв, без присъждане на лихви върху главницата.

При този изход на делото и на основание чл. 10 ал. 3 от ЗОДОВ, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в настоящето съдебно производство разноски- държавна такса 25лв и възнаграждението за един адвокат/договорено и платено в размер на 346.20лв- под размера, посочен от ответника като минимален/. При това положение, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер на 371.20лв.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ЗА ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ да заплати на „ДЖИ-СТАР ЛОДЖИСТИК“ ЕООД- Х. с представляващ Т.А. сумата от 1660лв, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, произтекли от отмененото по съдебен ред като незаконосъобразно НП№ 103/0023-4356/23.07.18г на ИД на А., като ОТХВЪРЛЯ Исковата претенция за присъждане на лихва за период 11.06.19г-04.07.23г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ЗА ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ да заплати на „ДЖИ-СТАР ЛОДЖИСТИК“ ЕООД- Х. с представляващ Т.А. сумата от 371.20лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия: